

ANGELUS

5. neděle postní

18. březen 2018

číslo 11.

ročník XIII.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Bože, zjednej mi právo, a ujmí se mé pře proti bezbožnému lidu, zbav mě člověka lstivého a zločinného! Vždyť ty jsi, Bože, má síla.

1. čtení: Jer 31,31-34   2. čtení: Žid 5,7-9   Ev.: Jan 12,20-33

Žl 51 Stvoř mi čisté srdce, Bože!

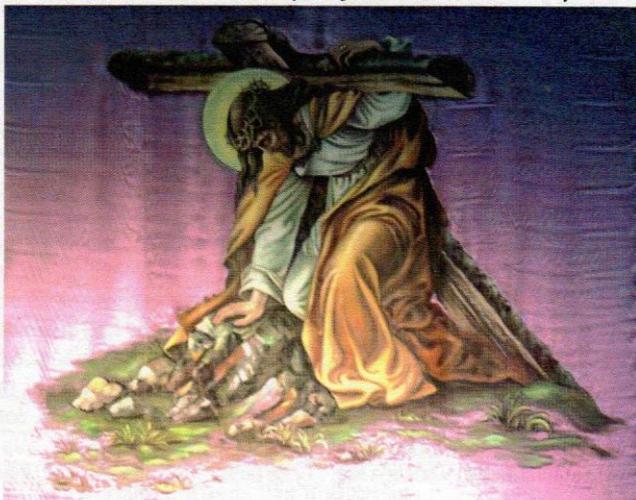
Každý řetěz, který nás poutá, lze přetrhnout...

Mezi člověkem a Bohem stály v minulosti dvě zdi, které bránily našemu plnému společenství s Bohem: zeď přirozenosti (Bůh je „duch“ a my jsme „tělo“) a zeď hříchu. Ježíš odstranil překážku přirozenosti svým vtělením a překážku hříchu svou smrtí na kříži, a proto už nic nebránilo vylítí jeho Ducha a lásky.

“Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen“ (Řím 10,9).

Spása tedy závisí na víře ve vzkříšení.

Utrpením Pán přešel ze smrti do života a otevřel cestu nám, kteří věříme v jeho vzkříšení, abychom ze smrti do života přešli i my. (sv. Augustin)

Vzkříšením Ježíše nám Otec dal živou naději. Vzkříšení není jen základní kámen křesťanství, ale i síla, která vnitřně živí jeho naději.

Kdyby Kristus opravdu nebyl vzkříšen, byla by jak naše naděje, tak naše víra marná.

Když už člověk opravdu nemá v co doufat, ráno vstává a už vůbec nic neočekává, je jako mrtvý.

Pokaždé, když vzklíčí v srdci lidské bytosti naděje, je to jako zázrak. To, co zmůže naděje, nezmůže žádná propaganda.

Předmětem křesťanské víry je vzkříšení z mrtvých: Ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, s Ježíšem také vzkřísí nás (2Kor 4,14).

Musíme se nechat vzít za ruku nadějí. Musíme doufat, že i v našem životě se může něco změnit, že není pravda, že vše bude osudově pokračovat, jak to bývalo vždycky, a pro nás se neobjeví nic nového pod sluncem. Doufat znamená věřit, že tentokrát to bude jiné, i když jsi věřil už stokrát a pokaždé se zklamal. Jestliže přes to všechno doufáš, Bůh ti přijde na pomoc. Žádný pokus, ani když vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný.

„Ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jako olové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.“ (Iz 40,31)

Každý řetěz, který nás poutá, lze přetrhnout, ať je sebestarší a sebetvrdší. Protože Ježíš sestoupil v Duchu za těmi, kdo leželi v temnotách podsvětí, „rozrazil bronzová vrata a železné závory zlomil“ (Žl 107,16), může tedy každého z nás vysvobodit z jakéhokoliv duchovního vězení a ze smrti. Může zavolat - a také volá - mne, tady a teď, jako zavolal na pohřbeného Lazara: „Pojď ven!“

Svátek Velikonoc se slavil už v židovství a Ježíš neumřel právě o nich náhodou, ale aby bylo zřejmé, že pravou velikonoční obětí je on a že jednou provždy uskutečňuje to, co se do té doby dalo jen obrazně.

www.vojtechkodel.cz, /Z knihy R. Cantalamessy, Život pod vládou Kristovou/

KOUTEK PRO DĚTI

28. Nová flétnistka

„Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“

„Příští neděli mám na flétnu hrát v kostele. Víš, místo Klárky, oni prý jedou někam pryč,“ svěřila se druhý den ve škole Renča Johance. „Ale ještě jsem tam nikdy nebyla, trochu se bojím.“ „Já jsem se taky napřed bála, když mě tam babička poprvé vzala.“ „Vážně jsi tam nikdy toho Ježíše neviděla?“ zajímalo Renču. „Ne, ale možná Jonáš jo, on je tam odmalička. A pan farář ho zná dobře, ten ho viděl určitě.“ „To by mi ho mohl ukázat,“ nadchla se Renča, „abych věděla, jak vypadá a jestli mě uslyší, až budeme hrát.“ Už se zase těšila na své první veřejné vystoupení. „Jonáši, myslíš, že by pan farář mohl Renči ukázat Ježíše?“ rozlomila Johanka o přestávce makový koláč, specialitu mamčininy kuchyně. Jonáš ho s chutí popadl: „Zeptám se ho na to ráno přede mší. Ty ho chceš taky vidět?“ „Ne,“ Johanka se bála přiznat strach z něčeho neznámého, „mně to stačí, jak je to v kostele teď.“ „Ty se bojíš?“ nezdála se nějak Jonášovi kamarádčina odpověď. „Trochu.“

Já se bojím cizích pánů pořád," přikývla Johanka. „Ale On vůbec nevypadá jak ostatní lidi. Změnil si podobu a vypadá jako malé bílé kolečko.“ „A svítí?“ vzpomněla si Johanka na advent. „Když ho pan farář drží, tak ne, ale když je doma na oltáři ve svatostánku, tak tam svítí maličké světlo.“

Jonáš už se v tom taky nějak nemohl vyznat, ale Johance to stačilo. Ale pan farář na to měl jiný názor. „Ne, Jonáši,“ řekl mu, když se seznámil s Renatčinou žádostí. „Pán Ježíš není žádné cirkusové zvířátko, které si vytáhneš z klece, aby sis ho pohladil. Ani nechce být zvědavě okukován kdekým návštěvníkem. Proto je ve svatostánku. Ty před ním vždycky poklekneš. Proč to vlastně děláš?“ „Protože Pán Ježíš je Bůh. A protože jsem ministrant,“ dodal Jonáš s jistou dávkou hrdosti. „Správně,“ pochválil ho pan farář, „my jsme tady proto, abychom mu sloužili. A ne abychom si s ním dělali, co koho napadne. Vyřídí tě Renatce, že ho jednou určitě uvidí, když za ním bude chodit častěji.“ „Stačí, když mu bude jenom hrát a zpívat?“ zeptal se Jonáš. „Pro začátek to stačí,“ minil pan farář. Johanka s Renčou se zatím rozhlížely na kůru. „Páni, to je výška,“ vydechla Renča nadšeně. „Neutrhne se to s námi?“

Johanka k okraji raději ani nešla. „To udrželo jinou váhu,“ zasmál se Vašek a chystal si u varhan noty. Najednou „prásk“. Rána jako z děla. Jak se Renča nahýbala, aby viděla až dolů, shodila složku s notami dolů na dlažbu. Renču to pěkně vyděsilo: „Promiňte, já jsem nechtěla,“ omlouvala se zkroušeně paní katechetce. Ale to už začala mše, a tak jí nikdo nevyhuboval, a Johanka seběhla pro spadlé noty. Flétnistkám se hrani povedlo a Renča pak řekla, že by s nimi ráda zase někdy hrála. Aspoň napraví ten hlučný začátek. A možná někdy uvidí i toho Ježíše.

Otázky: Proč chtějí lidé někoho potkat, uvidět (někoho známého)? Chtěl bys potkat skutečného Ježíše? Co bys mu řekl? Víš, co je to Eucharistie? Kdy půjdeš ke svatému přijímání? Věříš, že Ježíš i v podobě chleba může lidem pomáhat? Jak?

Modlitba: Pane Ježíši, děkuji ti za to, že jsi zůstal s námi na zemi, i když tě nevidíme tak, jako tě mohli vidět apoštolové. Věřím, že nás vidíš a slyšíš. Věřím, že nám i odpovídáš a pomáháš nám, abychom tě jednou uviděli skutečného.

Pána Ježíše můžeme vidět v Eucharistii. Jednou ho budeme vidět tváří v tvář.

Ohlášky:

- * Velikonoční svátost smíření v Hustopečích bude v pátek od 15⁰⁰ do mše sv. (zpovídá P. Vratislav Kozub), v případě zájmu i po bohoslužbě. V Bělotině se bude zpovídat ve čtvrtek 22. 3., v Černotíně v sobotu 24. 3. a ve Špičkách v pondělí 26. 3. vždy hodinu přede mší svatou.
- * Modlitební společenství bude ve čtvrtek v 19 h. na faře v Hustopečích. Zveme všechny zájemce o společnou modlitbu a četbu Písma svatého.
- * Děkanátní setkání mládeže se uskuteční v sobotu 24. 3. od 8 hod. v Lipníku nad Bečvou. Bližší informace jsou na nástěnce a na internetu.
- * Mše svatá na Květnou neděli bude začínat v Hustopečích uprostřed náměstí před křížem, kde budou požehnány ratolesti a poté půjdeme průvodem do kostela. V Černotíně, ve Špičkách a v Bělotině začneme před kostelem.
- * Při bohoslužbách na Květnou neděli se budou vybírat pokladničky postní almužny.
- * Velikonoční pohledy si můžete zakoupit v sakristii za cenu 3,- Kč.

Sbírky:

	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
5. neděle v mezidobí	Kč 9.199,-	Kč 2.298,-	Kč 4.699,-	Kč 4.092,-
6. neděle v mezidobí	Kč 3.715,-	Kč 1.611,-	Kč 1.364,-	Kč 3.822,-
1. neděle postní	Kč 3.379,-	Kč 850,-	Kč 2.157,-	Kč 1.457,-
2. neděle postní	Kč 10.035,-	Kč 2.006,-	Kč 3.596,-	Kč 2.775,-
3. neděle postní	Kč 8.792,-	Kč 1.258,-	Kč 4.118,-	Kč 4.045,-
4. neděle postní	Kč 5.041,-	Kč 2.302,-	Kč 2.159,-	Kč 1.584,-

Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.

